

Este libro está xa na súa segunda edición -a primeira data de 1992- e está tendo unha divulgación moito máis ampla da que tivo a primeira e incluso, segundo se anuncia nesta obra, xa está en preparación unha terceira edición ampliada en tres volumes, todo o que parece avalar unha boa acollida. É curioso que, fronte á tradicional escasez de métodos ou gramáticas alemáns adicadas especificamente a hispanofalantes, en poucos anos teñan xa saído tres gramáticas (G. Ruipérez, *Gramática Alemana*, Madrid, Cátedra, 1992; *Programm. Alemán para hispanohablantes*, de B. e R. Corcoll, Barcelona, Herder, 1994), aínda que con perspectivas e pretensións moi diferentes. Este feito, entre outros moitos, testemuña (a pesar da case nula representación do alemán no ensino estatal, no que continúa tendo a consideración de "lingua exótica") o interese crecente que nestes últimos anos, especialmente despois da reunificación, está a despertar a lingua alemana no mercado hispanofalante.

Título: *Alemán para hispanohablantes Gramática alemana*
Autor: Werner Theo Braun
Editorial: Oberth Elohim, Las Palmas, 1991
Núm. pp.: 550
Tamaño: 21 x 15

O autor é un alemán residente en Canarias e con longa experiencia no ensino do alemán a hispanofalantes.

O libro consta de 23 leccións. As leccións 1 á 21 teñen unha estrutura similar e divídense en cinco seccións fixas:

A) Parte gramatical. Esta parte é a que dá título ás leccións, e nela están explicados os fundamentos da gramática alemana; as explicacións están feitas de forma sinxela, fuxindo dos termos gramaticais menos usuais, e ilustradas con exemplos. Ás veces, o excesivo afán de simplificación leva ó noso entender a certas imprecisións nas explicacións. B) Vocabulario. Esta parte comprende unha media de 160 vocábulos por lección; en total, segundo se sinala na portada, o libro contén as 5.000 palabras máis usadas en alemán, acompañadas dos seus significados en español. É ésta a parte que mais peso ten o longo do libro, tanto en extensión coma en elaboración, e aquí pode

atopa-lo docente de alemán unha chea de material valioso. Os significados españois das palabras están bastante pormenorizados, e o autor non se limita a dar un único sentido ou o máis xeral, senon que procura da-la totalidade das acepcións base que a palabra ten en español, resaltadas tipográficamente en negriña, acompañadas ademais dunha serie de sinónimos agrupados en torno a esa significación básica. Por exemplo, dun verbo como *erscheinen* (p. 467) recóllese a totalidade dos seus significados básicos: 'publicarse', 'presentarse', 'parecer', 'figurar', ademais dunha reia de significados secundarios.

Cómpre salienta-lo feito de que no vocabulario se recollen tamen expresións e palabras cun uso limitado a certas zonas de Alemania, de Austria ou de Suíza. Así, na páx. 41, ademais da forma standard das *Brotchen*, 'bolño de pan', aparecen tamén as formas dialectais *der Weck* (suroeste de Alemania) e *die Semmel* (Baviera e Austria).

Paralelamente, as traducións recollen tamén xiros propios do español de Latinoamérica.

O que é realmente unha pena e que este valioso material non estea convenientemente organizado, xa que as palabras non están ordenadas con ningún criterio, nin alfabético nin temático, nin por orde de aparición en texto ningún, xa que non o hai, o que dificulta ou imposibilita -dada a ampli-

tude do libro- a consulta ulterior, e só serve para o seu estudio memorístico lección a lección, o que constitúe un labor pouco menos ca imposible. Esta dificultade de consulta non se repara índice de palabras que aparece ó final do libro, xa que se limita a indica-la lección na que unha palabra aparece e, dada a amplitude das leccións e a falta de calquera outra precisión, fai este índice pouco útil para a localización dunha palabra concreta.

C) Exemplos. A terceira parte das leccións consiste nunha serie de frases alemanas coa súa tradución española ó lado, unha tradución sempre ben precisa, coas que se ilustran fundamentalmente os temas de gramática tratados na lección e unha pequena parte do seu vocabulario.

As partes D) e E) son exercicios sobre o tratado na lección. Os exercicios consisten exclusivamente en traducións directas e inversas de frases curtas, ó primeiro, que se van ampliando e aumentando en dificultade ó longo do libro. Trabállase especialmente a parte gramatical tratada na lección, non tanto a lista de vocabulario posto que ésta é moito máis extensa.

A última lección (a 23) non se adapta a este esquema. Carece de parte gramatical e consiste nunha ampliación do vocabulario, exposto da forma que xa comentamos, que abarca unhas 170 páxinas (585-750).

O libro remata cun índice alfabético de palabras aparecidas ó longo do libro, que xa comentamos anteriormente. Unha casete acompaña a obra e nela está recollida a pronunciación dalgunhas palabras; pero resulta confusa xa que en ningún lado, nin na cinta nin no libro se ubica que palabras se reproducen.

O autor concibe a obra como un método de aprender alemán, baseado nun procedemento meramente deductivo: a aprendizaxe previa de regras gramaticais, para ir posteriormente á súa aplicación práctica na lingua, tal como o propio autor declara no prólogo (p. 7). Aínda subscribindo a súa afirmación de que sen gramática non se pode aprender unha lingua, sen embargo poderían-selle facer importantes obxeccións metodolóxicas:

-a aprendizaxe dunha lingua ex-tranxeira non se pode basear, exclusivamente, no método deductivo; senon que hai que, paralelamente, fomentar no alumno certa conciencia lingüística que lle axude a formular frases gramaticalmente correctas.

-a comparación coa lingua materna, mediante a traducción, é un exercicio esporádico moi conveniente pero non pode constituí-lo eixo da aprendi-

zaxe, pois dá lugar a constantes fallos por interferencias coa lingua materna.

- a recomendación de aprende-la sección de vocabulario de memoria (p. 8), tampouco nos parece axeitada. A aprendizaxe memorística dunha serie de listas interminables de palabras sen contexto (¡unhas 5.000 no libro!), é un labor imposible.

Por todo isto, non o cremos axeitado nin para a aprendizaxe individual -carece ademais das solucións ós exercicios propostos-, nin como libro do alumno en ensino secundario ou universitario.

Máis útil resulta como libro de consulta para o profesor, sobre todo como fonte de exercicios e exemplos; e tamén, eventualmente, para os alumnos, aínda que tería que mellora-la ordenación e a presentación, xa que a localización dunha palabra ou unha explicación gramatical é enormemente dificultosa. Fóra do ensino regulamentado, pode ser de gran axuda como libro de consulta para persoas que desexen entenderse con alemáns no campo do turismo ou vivir en países alemanfalantes, xa que estes dous temas son os máis representados no vocabulario.

Irene Doval Reixa

